

ΤΗ Γ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Νικήτα, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ Μηδικίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Τριωδίου γ' καὶ τοῦ Ὁσίου Προσόμοια γ'.

Ἦχος β'

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σὲ νεκρὸν

Λόγω, κυβερνώμενος ψυχῶν, θεῖος οἰκονόμος ἐδείχθης, μυσταγωγός τε πιστός, σπέρματα σωτήρια καταβαλλόμενος, καὶ θερίζων τὸν ἄσταχυν, πολύχουν θεόφρον, τοῦτον τῷ Δεσπότη σου, φέρεις γηθόμενος, ὃ νῦν παριστάμενος μάκαρ, μέμνησο τῆς ποιμένης σου ταύτης, τῆς ἀεὶ τιμώσης σὲ θεόπνευστε.

Πρᾶος, πεφυκῶς καὶ προσηγής, τῆς Ὁρθοδοξίας τῷ ζήλω, ὄφθης μαχόμενος, πίστιν γὰρ ὡς θώρακα περιβαλλόμενος, καὶ ὡς δόρυ ἐγκράτειαν, Νικήτα θεόφρον, ἄπασαν τὴν βλάσφημον, αἴρῃσιν ἤλεγξας, θείαν, τοῦ Σωτῆρος εἰκόνα, σέβων καὶ τιμῶν θεοφόρε, ὄροις πατρικοῖς σαφῶς ἐπόμενος.

Ὅτε, ἐξορίας σὲ πικραῖς, καὶ σκοτεινότητι ἐν τόποις, ὁ σκοτεινότητος, τύραννος κατέκλεισε θηρῶν ὠμότητι, Παραδείσου τὴν οἴκησιν, ἐν νῷ περιφέρων, χαίρων τε τῷ πνεύματι, Πάτερ ὑπέμεινας, οὗ νῦν, τὴν εὐπρέπειαν βλέπειν, ὄντως κατηξίωσαι μάκαρ, τὰ τῶν πόνων ἔπαθλα δρεπόμενος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Στένω, ἐκ βαθέων τῆς ψυχῆς, ὅταν ἐννοήσω μου Κόρη, τὰ πλημμελήματα, τύπτω δὲ τὸ στήθός μου, κράζων τό, Ἥμαρτον, καὶ προσπίπτω σοὶ Δέσποινα, ζητῶν μεταγῶναι, πάλιν δὲ ἠλίθιος ὢν, περιπείρομαι Οἴμοι τὴ κακὴ συνηθεία, Ταύτης οὖν μὲ λύτρωσαι τάχει, καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδήγησον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Σκότος, ἐνεδύσατο ποτέ, ἥλιος ὄρων σε ἐν ζύλω, Σῶτερ κρεμάμενον, ἔφριξαν δὲ κάτωθι τὰ καταχθόνια, καὶ νεκροὶ ἐξάνεστησαν, ἐρράγησαν πέτραι, καὶ τὰ ἐπουράνια πάντα ἐξέστησαν, σοῦ δὲ τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἐκλαιεν ἢ ἄχραντος Κόρη, ἀνυμολογούσά σε φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. δ'

Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Νικήτα σοφὲ ταῖς διδασκαίς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ἡ Στιχολογία, ὡς σύνηθες. Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανωντοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων).

Τὸν σὸν γεραίρω παμφαῆ βίον Πάτερ.
Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α' Ἦχος β' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν Φαραωνίτιδα πανστρατιάν, ἡ ὑπέροπλος δύναμις, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειπεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται».

Τῷ φωτὶ τῆς θείας ἀστραπῆς, Πάτερ ἀγαζόμενος, σοῦ τὴν ζωὴν τῷ Θεῷ καθιέρωσας, ἐκ παιδὸς ἐλόμενος, παρθενίας τὴν φωσφόρον λαμπρότητα, δι' ἧς ὁμοιώθης, τῇ τῶν Ἀσωμάτων καθαρότητι.

Ὁδηγῶ τῷ θείῳ καὶ σεπτῷ, Πνεύματι χρῆσάμενος, θεοειδεῖ τῶν μοναζόντων σχήματι, καθαρῶς ὁμίλησας, καὶ διέμεινας πολυφώτῳ πυρσούμενος, αἴγλη θεοφόρε, βίον καθαρῶτατον κτησάμενος.

Νευρωθεὶς δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, πάθη κατεμάρανας, τὰ τῆς σαρκός, καὶ τὸν νοῦν κατελάμπρυνας, ὃ Νικήτα πάνσοφε, τὴ μελέτη τῶν διδαγμάτων τοῦ Πνεύματος, θείας θεωρίας, πλοῦτον ἀδαπάνητον καρπούμενος.

Σωφροσύνη μάκαρ λαμπρυνθεὶς, καὶ τὴ καθαρότητι, πρὸς ἱερὰν ἀννηέχθης ἀκρότητα, τῆς ἱερωσύνης γάρ, λαμπροτάτῳ κατεκοσμήθης ἐνδύματι, θείων μυστηρίων, Ὅσιε μεσίτης γνωριζόμενος.

Θεοτοκίον

Ὑπερέρα πέφηνας Ἀγνή, πάσης ἀοράτου τε, καὶ ὄρατῆς Ἀειπάρθενε κτίσεως, τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὃς ἠδύοκῆσε σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου, Ὡ σὺν παρρησία, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐξήωθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στεيرهύουσα, Ἐκκλησία τὴ παρουσία σου, ἐν ἣ ἔστερεώθη ἡ καρδιά μου».

Οὐράνιον κτησάμενος, πολιτείαν ἔνδοξε, φωτοειδῆς καὶ ἔκλαμπρος, εὐσεβείας φωστὴρ γεγένησαι, διαπρέπων ἑωθέοις σου χαρίσμασι.

Νεκρώσας τὰ φρονήματα, τῆς σαρκός σου πάνσοφε, δι' ἀρετῆς ἐζώωσας, θεοφρόνως ψυχῆς τὸ ἔωθειον, καὶ ζωῆς τῆς ἀφθάρτου κατηξίωσαι.

Γηθόμενος διήνυσας, σοῦ τὸν βίον Ὅσιε, πεποικιλμένος κάλλεσι, καὶ ὠραίοις πλουτῶν χαρίσμασιν, ἐν οἷς ἔστερεώθη ἡ καρδιά σου.

Ἐξέλαμψας ὃς ἥλιος, μοναζόντων τάγμασι, ταῖς ἀρεταῖς κοσμούμενος, ὃ Νικήτα θεόφρον Ὅσιε, διὸ σὲ γεγηθότες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον

Ὡς Μήτηρ κεκτημένη σύ, παρρησίαν Δέσποινα, πρὸς τὸν Υἱόν σου αἴτησαι, ἐπαμύναι λαῷ καὶ ποιμνῇ σου, τῶν ἀνόμων δὲ θραῦσαι τὰ φρυάγματα.

Κάθισμα Ἦχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε

Ἡύλισθης ἐν ὄρεσι, τῆς ἡσυχίας σοφέ, ἐτρέφης ἐν πόλεσι, τῆς ἐγκρατείας σαφῶς, ὑψώθης ἀμφοτέρωθεν, ἔλιπες χαμαιζήλου, ἡδονῆς πολιτείαν, ἔφθασας οὐράνιου, τὴν μονὴν κατοικίας, ἐν ἣ καθικετεύεις ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Θεόν.

Θεοτοκίον

Πολλοὶς πλημμελήμασιν, ἐγὼ ὁ ἄσωτος, τὸν νοῦν σκοτιζόμενος, ἐπιβοῶμαι τὴν σὴν, βεβαίαν ἀντίληψιν, Φώτισον Θεοτόκε, τῆς ψυχῆς μου τὰς κόρας, λάμψον μοὶ μετανοίας, τὸ λαμπρότατον φέγγος, καὶ ἔνδυσόν με ὄπλα τοῦ φωτὸς Πανάμωμε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Σταυρῷ σὲ ὑψούμενον, ὃς ἐθεάσατο, ἡ ἄμωμος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, Τὶ τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὄλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζῶσαι τοὺς τεθνεώτας θέλων ὡς εὐσπλαγχνος.

Ὡδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου οὗ πρέσβυς, οὐκ Ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκωμένος, καὶ ἔσωσας, ὅλον μὲ τὸν ἄνθρωπον, διὸ κραυγάζω σοί, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Ῥιζοτόμος, τῶν παθῶν θεοφόρε δεικνύμενος, ψυχῆς καθαρότητι, τῶν θεομάχων ἀνέσπασας, ἅπασαν ψυχόλεθρον, Ἱερομύστα ἀπάτην πανσεβάσμιε.

Ἀράμενος, τὸν τῆς νίκης πανόλβιε στέφανον, σκηναῖς οὐρανόις νῦν, ἐπαναπαύη μακάριε, πάθη τιναζάμενος, καὶ τὴν ἀπάθειαν Πάτερ ἐνδυσάμενος.

Ἱερεῖον, ὥσπερ ἄμωμον Πάτερ τὸν βίον σου, Χριστῷ προσενήνοχας, θείας ἀγάπης ἀνάπλεων, καὶ τῷ τῆς ἀσκήσεως, ὠραϊζόμενον κάλλει παμμακάριστε.

Ῥητορείας, ψυχοφθόρου Παμμάκαρ αἰρέσεως, τρανῶς ἐξεφαύλισας, Χριστοῦ τιμῶν θείαν μόρφωσιν, καὶ τῆς Θεομήτορος, καὶ τῶν Ἁγίων ἀπάντων Ἱερώτατε.

Θεοτοκίον

Σὲ λιμένα, σωτηρίας καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, Θεοτόκε Δέσποινα, πάντες πιστοὶ ἐπιστάμεθα, σὺ γὰρ ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν κινδύνων λυτροῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὦδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας, Χριστέ ὁ Θεός, διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα, τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχίκαμεν».

Ὡς πρᾶος ἐν γῆ, τῶν πραέων ὄκησας, Νικήτα σοφέ, μαχητῆς γενόμενος, ὑπὲρ ἀληθείας παναιοίδιμε, καὶ τῆς ὁμολογίας, στέφει λαμπρῶς κοσμούμενος.

Πρὸς ἔνθεον φῶς, νῦν μετέστης Ὅσιε, φωτὸς γεγονῶς, υἱὸς ἐνδιάθετος, ἐν ἀγαλλιάσει καὶ τερπνότητι, σὺν χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, χαρμονικῶς γηθόμενος.

Ἀφράστου τρυφῆς, Παραδείσου γέγονας νῦν μέτοχος, λιμὴν γὰρ πανεύδιος, τοῖς χειμαζομένοις ἀναδέδειξαι, καὶ λιμώττουσι μάκαρ, διατροφεὺς γεγένησαι,

Θεοτοκίον

Δυσώπει τὸν σόν, Υἱὸν καὶ Κύριον Παρθένε ἀγνή, αἰχμαλώτοις λύτρωσιν, τοῖς ἐξ ἐναντίας περιστάσεως, ἐπὶ σοὶ πεποιθόσιν, εἰρηνικὴν δωρήσασθαι.

Ὦδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε».

Μακαρίων ἐλπίδων ἐπέτυχες, Πάτερ παμμακάριστε, μακαριότητος, δεσποτικῆς γενόμενος, κληρονόμος καὶ θείας ἐλλάμψεως.

Φωτοφόρους λαμπάδας κατέχων διπλᾶς, τῆς Ὁμολογίας σου, καὶ τῆς ἀσκήσεως, εἰς οὐρανοὺς ἐχώρησας, θεοφόρε Νικήτα πανάριστε.

Ἀπολαύων ἀλήκτου καὶ θείας τρυφῆς, ἐν ἐπουρανόις νῦν Πάτερ σκηνώμασιν, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην καὶ Κύριον.

Θεοτοκίον

Ἀπειράνδρος Παρθένε ἐκήσας, καὶ διαιωνίζεις παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῆ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικήτα τοῦ Ὁμολογητοῦ, Ἦγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ Μηδικίου.

Στίχοι

- Ῥυσθεὶς βίου Νικήτας, ὡς στρουθὸς πάγης,
- Πτεροῖς νοητοῖς ἵπταται πρὸς τὸν πόλον.
- Νικήταν καλέουσι τρίτη ἐπὶ δῶρα θεοῖο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου.

Στίχοι

- Ζῶντος Θεοῦ σὺ θεῖος ὑμνητὴς Πάτερ,
- Ἐγὼ δὲ σοῦ θανόντος ὑμνητὴς νέος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐλπιδηφόρου.

Στίχοι

- Εἴφους ἀληθῆς μάρτυς Ἐλπιδηφόρος,
- Θεὸν φέρει ἄψευστον εὐελπιστίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Δίου.

Στίχοι

- Βαλῶν κεράμω δυσσεβῆς Δίου κάραν,
- Ὡς σκεῦος αὐτὴν συντρίβει κεραμέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βυθονίου.

Στίχοι

- Ὁ Βυθόνιος εἰς βυθὸν βεβλημένος,
- Τὴν κλήσιν εὗρεν εἰς προφητείαν τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γαλύκου.

Στίχοι

- Δηχθεὶς ὁδοῦσι Γάλυκος τῶν θηρίων.
- Θηρὸς νοητοῦ τοὺς ὀδόντας συντρίβει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλλυριοῦ, τοῦ ἐν τῷ ὄρει τοῦ Μυρσιῶνος.

Στίχοι

- Ἐκ Μυρσιῶνος, Ἰλλυριέ, πρὸς πόλον,
- οὐχ ὡς ὁ Χριστὸς ἐξ Ἐλαιῶνος φέρη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἄντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυράννου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερρίπισε, Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε θεοσεβέσι Παισί, δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος».

Ἡ σὴ ἐπιείκεια διαφερόντως, εἰς χοῦν ἐταπείνωσε τυράννου τὴν ὠμότητα, συντόνοις δεήσεσι τοῦτον νεκρώσασα, ὅϊδε γὰρ τὸ θέλημα ποιεῖν τῶν φοβουμένων αὐτόν ὁ Κύριος.

Βροντὴ τῶν δογμάτων σου, καὶ ἡ φωσφόρος, ἀστραπὴ τοῦ βίου σου, τὸν κόσμον κατεφαίδρυνε, πιστοὺς καταυγάζουσα θεοφεγγέσι πυρσοῖς, λόγοις τε καὶ πράξεσι φαιδραῖς, Ἱερομύστα θεομακάριστε.

Ἰσχύι νευρούμενος τοῦ Παρακλήτου, δαιμόνων τὰς φάλαγγας καὶ βρόχους τῶν αἰρέσεων, θεόφρον διέφυγες καὶ πρὸς οὐράνιον, ὕψος ἀνελήλυθας, χοροῖς τῶν Ἀσωμάτων νὺν ἀυλιζόμενος.

Θεοτοκίον

Ἁγίων Ἁγίαν σὲ κατανοοῦμεν, ὧς μόνην κυήσασαν, Θεὸν τὸν ἀναλλοίωτον, Παρθένε ἀμόλυντε, Μήτηρ ἀνύμφευτε, πᾶσι γὰρ ἐπήγασας πιστοῖς, τὴν ἀφθαρσίαν τῷ θεῷ τόκῳ σου.

Ὦδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Κάμινος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγματι, τοὺς Χαλδαίους Καταφλέγουσα, τοὺς δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα, κράζοντας, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον».

Ἦλθον ὑπερβάς, τὴν αἴσθησιν Τρισμάκαρ, τῷ νοητῷ νὺν προσωμίλησας, φωτὶ πανσεβάσμιε, θεοπτίας ἀξιούμενος, καὶ φωτισμοῦ πληρούμενος, κράζων, Ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Νέκρωσιν παθῶν, σαφῶς ἐνδεδυμένος, πρὸς ζωηφόρον ἐπεδήμησας, χορείαν Πανόλβιε, εὐσεβεία πυρπολούμενος, καὶ ἀρεταῖς λαμπόμενος, κράζων, Ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Πᾶσαν ἀρετὴν, ἐκ βρέφους ἐξασκήσας, ἐπὶ τῷ τέλει τῶν ἀγώνων σου, στεφάνῳ κοσμούμενος, τῶν χαρίτων ἀναδέδειξαι, καὶ τὸ βραβεῖον εἴληφας, ψάλλον, Ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἀνωθεν ἡμᾶς, νὺν ἐποπτεύεις Πάτερ, τῷ σῶ Δεσπότη παριστάμενος, Νικήτα φερόνυμε, παρρησία πολλὴ χρώμενος, καὶ ψυχικὴν αἰτούμενος, ἔνδοξε σωτηρίαν, ἱεροφάντορ τῆ Ποίμνη σου.

Θεοτοκίον

Σὺ τὸν τοῦ Πατρός, ἀχώριστον ἐν μήτρᾳ, θεανδρικῶς πολιτευσάμενον, ἀσπόρως συνέλαβες, καὶ ἀφράστως ἀπεκύησας, Θεογεννητορ ἄχραντε, ὅθεν σὲ σωτηρίαν, πάντων ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Ὦδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα, διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν».

Τῆς θείας λαμπρότητος, ὡς καθαρὸς ἠξίωσαι, ἀρετῶν ταῖς ιδέαις ἐξαστραπτόμενος, καὶ ὁμολογίας στεφάνῳ, διαπαντὸς ἐκλελαμπρυσμένος, διὸ τὴν πανένδοξον, ἑορτὴν σου νὺν γεραίρομεν.

Ἐμφρόνως μακάριε, σοῦ τὴν ζωὴν διήνυσας, προσταγαῖς τοῦ Σωτῆρος διευθυνόμενος, νὺν δὲ τῆς σκιᾶς παρηγμένης, περιχαρῶς ζωῆς αἰωνίου, ἀξίως τετυχηκας, θεωρηῆμον ἱερώτατε,

Ῥεόντων ὀξύτατα, παρέδραμες τὸν ταραχὸν, γαληνῶ δὲ Νικήτα τῆς βασιλείας Χριστοῦ, χαίρων προσωμίσθης λιμένι, πρὸς ὃν ἡμᾶς ὀδήγησον Πάτερ, τοὺς σὲ μακαρίζοντας, καὶ τὴν μνήμην σου γεραίροντας.

Θεοτοκίον

Ὡς πόκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐράνιον, ἐν γαστρὶ δεξαμένη, ἡμῖν ἐκτέτοκας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδοῦντα, πᾶσι βροτοῖς αὐτὸν προσκυνοῦσι, καὶ σὲ τὴν πανύμνητον, Θεοτόχον μεγαλύνουσι.

Τὸ Φωταγωγικόν, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὧς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.